

Utrwalenie poznanych piosenek - taktowanie

1. Cele lekcji

a) Wiadomości

Uczeń:

- zna zasady taktowania,
- zna słowa i melodię poznanych dotąd piosenek,
- wie co znaczą słowa: dyrygent, batuta, filharmonia.

b) Umiejętności

Uczeń:

- potrafi rozpoznawać w utworze dźwięki wysokie i niskie,
- potrafi zaśpiewać znane piosenki,
- potrafi wyklaskać rytm piosenki,
- potrafi rozwiązywać zagadki,
- potrafi śpiewać i taktować jednocześnie.

2. Metoda i forma pracy

Pokaz, pogadanka, ćwiczenia, praca z całą klasą, praca indywidualna, praca grupowa.

3. Środki dydaktyczne

Flet, dzwonki, pianino, płyty, magnetofon.

4. Przebieg lekcji

a) Faza przygotowawcza

Nauczyciel śpiewnie wita uczniów, którzy odpowiadają mu na tą samą melodię. Następnie przeprowadza krótką pogadankę na temat poznanych dotąd piosenek (załącznik 1).

b) Faza realizacyjna

1. Nauczyciel proponuje, aby zaśpiewać najpierw tę piosenkę, którą uczniowie lubią najbardziej. Uczniowie podają wybrany tytuł. Następnie powtarzają rytmicznie same słowa tej piosenki, później z klaskaniem, a na końcu dołączają do tego jeszcze marsz w miejscu. Uczniowie podają metrum piosenki i przypominają taktowanie. Następnym krokiem jest śpiewanie z taktowaniem. Podobny tok postępowania powtarza się w pozostałych piosenkach.

2. Przerwa śródlekcyjna – nauczyciel gra na pianinie wysokie i niskie dźwięki. Uczniowie chodzą po klasie i na wysokie dźwięki podskakują, a na niskie przysiadają lub chodzą po czworakach. Następnie nauczyciel puszcza dowolną melodię, uczniowie chodzą po klasie, a gdy następuje przerwa w muzyce – przyjmują dowolną figurę.

3. Prowadzący powtarza z uczniami następne znane piosenki w identyczny sposób, jak w pierwszej części zajęć. Następnie wybrane piosenki ochotnicy śpiewają parami, trójkami, czwórkami lub solo. Wszyscy są nagradzani oklaskami za odwagę.

c) Faza podsumowująca

Nauczyciel czyta zagadki, a uczniowie rozwiązują je (załącznik 2). Na zakończenie czyta wiersz pt.: „W filharmonii” będący podsumowaniem tematu (załącznik 3). Krótko omawia jego treść z uczniami.

5. Bibliografia

1. Lenkiewicz K., *Wybór wierszy okolicznościowych dla klas I–III*, WSiP, Warszawa 1994.
2. Stec J., *Zagadki dla najmłodszych*, Kielecka Oficyna Wydawnicza PW „MAC” S.A., Kielce 1997.

6. Załączniki

a) Pytania

[załącznik 1.](#)

1. Jakie poznaliście piosenki w klasie drugiej?
2. Która z nich podoba wam się najbardziej? Dlaczego?
3. Które piosenki lubicie bardziej: wesołe, czy smutne?

b) Zagadki

[załącznik 2.](#)

Ma słowa i melodię.

A jak się nazywa przyjaciółka,

Z którą czas milej upływa?

(piosenka)

Choć jej nie widzisz, ale ją słyszysz.

Żołnierzowi w marszu często towarzyszy.

(piosenka)

Jest pięć linii, na nich kropki rozrzucone są po piętrach,

Żadna z nich stąd nie ucieknie, bo na kluczyk jest zamknięta.

(pięciolinia)

Kto to jest ? Odgadnie chyba każde dziecko!

Stoi przed orkiestrą. Wywija pałeczką.

(dyrygent)

c) Wiersz

[załącznik 3.](#)

W filharmonii

W filharmonii, w filharmonii

jedna nutka drugą goni,

jeden temat goni drugi,

aż się z tego złożą fugi

i koncerty. I sonaty.

Przeplatają się tematy.

Pełno nutek w całej sali.

Już się wszyscy zaszuchali.

A szczęśliwe instrumenty

nowych nutek ślą zastępy.

Każdy chce ich dać najwięcej.

(Gdyby tak mieć cztery ręce!)

Pędzą dźwięki jak lawina!

Już wydawać się zaczyna,

że rozsadzą całą salę

i polecą wyżej, dalej...

Porwą widzów wraz z orkiestrą...

A wtem... Cisza! To maestro

minimalnym ruchem ręki

rozbrykane ściszył dźwięki

i znów grzecznie i wesoło

kilka nutek biega w koło.

To dyrygent. Wiem od mamy.

Zwykły pan we frak ubrany,

co batutę trzyma w ręku...

Ale myślę (nie bez lęku),

że to jednak jest czarodziej,

który z bajek tu przychodzi,

by swą różdżką, wciąż od nowa,

krąg słuchaczy zaczarować.

A muzyka to jest właśnie
tajemnicza wyspa baśni.

7. Czas trwania lekcji

45 minut

8. Uwagi do scenariusza

brak